

[Anne Grete Holmsgård]

dyrt, når man ikke diskuterer de politiske beslutninger, men bare tager dem og kører derudad; så bliver det selvfølgelig dyrere, end hvis man havde lagt op til en almindelig demokratisk diskussion om, hvorvidt det nu var ønskeligt. Jeg synes egentlig, det er mere rimeligt, at det er den regering, der har stået for det, der skal tage smækkene, end nogle andre på et andet tidspunkt.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at rose det økonomiske formandskab for den fyldige rapport, vi har fået, og som ikke alene omhandler pengepolitik, men også har en del både finans- og indkomspolitiske betragtninger.

Den historiske redegørelse for liberaliseringen af kapitalen er jo givet af hr. Gammelgaard, så den skal jeg ikke gentage.

Jeg vil begynde med at trække nogle ting frem fra denne fyldige redegørelse, som vi har fået.

Man begynder med at slå fast allerede på første side, at et lavt renteniveau har flere fordele. Ikke alene betyder et lavt renteniveau meget forøgede investeringer, men samtidig har et lavt renteniveau også positive fordelingspolitiske følger. Det er generelt til gavn for de lavere indtægter med et lavt renteniveau. Disse to kendsgerninger mener jeg det er meget vigtigt at få understreget som en læsesætning at trække ud af denne redegørelse.

Så slår man på side 3 fast, at der sker en hastig internationalisering af bankvæsenet, og videre på side 4 slås det fast, at Danmark er gået længst i retning af liberale valutabevægelser og valutabestemmelser inden for de små lande i EF-sammenhæng.

Videre siger man på side 5, at den stærke inflationsdæmpning og det rygstød, som EMS-medlemskabet giver for fastkurspolitikken, utvivlsomt har haft afgørende betydning for, at fastkurspolitikken nu synes på vej til for alvor at slå igennem på det danske renteniveau.

Så har man også på side 15, synes jeg, nogle interessante betragtninger. Der siger man lidt om både finanspolitik, indkomspolitik og pengepolitik og slår fast, at finanspolitikken tilrettelæggelse kræver lovgivningens magtens medvirken, hvilket ofte vil være ret

tidkrævende. Det samme for indkomspolitikken vedkommende.

Derimod når det gælder pengepolitikken, slås det fast, at det er vigtigt at kunne foretage hurtige indgreb, og jeg er enig i det, der siges om betydningen af hurtige indgreb på det pengepolitiske område.

Hvis vi ud fra bare de få ting, jeg har trukket frem, sammenligner den forrige regerings politik og denne regerings politik, så kan man jo spørge: hvad var karakteristisk for den tidligere regerings økonomiske politik? Det var devalueringspolitikken, og hvad fik den til følge? Den var med til at skabe den rekordhøje rente med de negative virkninger, som jeg har påpeget, svækkende for investeringspolitikken og uheldig for fordelingspolitikken.

Hvad har til gengæld karakteriseret denne regerings politik? Fastkurspolitikken, liberaliseringen af kapitalbevægelserne, som dog – efter den historiske redegørelse, hr. Gammelgaard kom med – begyndte på et langt tidligere tidspunkt, og for det tredje fjernelsen af en devalueringsforventning. Fastkurspolitikken, liberaliseringen af kapitalbevægelserne og fjernelsen af devalueringsforventningen har medført det dramatiske rentefald – med de positive virkninger, som det har haft. Stiller vi de to ting over for hinanden, mener jeg, valget er let. Det er let at konstatere, hvilken politik der har været den positive. Det er den politik, som den nuværende regering har ført og fortsat fører.

Jeg er også enig i det, den radikale ordfører, hr. Estrup, sagde, nemlig at fastkurspolitik, liberalisering af kapitalbevægelser og fjernelse af devalueringsforventningen hører sammen. Man kan ikke bare tage den ene eller den anden del ud og så samtidig håbe på og regne med, at man fortsat kan have den meget lave rente.

Det er klart, at vælger man den politik, som medfører den lave rente, så betyder det, at indkomspolitikken og finanspolitikken får øget betydning, og så mener jeg også, vi må gennemtænke, om vi kan finde andre instrumenter til styring af den økonomiske politik i en given situation. Men ellers vil jeg sige, at den udvikling, som har medført den lave rente, skaber ekstra behov for en langvarig stram indkomspolitik og også for, at de forskellige industrilande fører en koordineret økonomisk politik for på den måde at sætse